

Arrest

nr. 275 325 van 15 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 27 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Verzoeker dient op 11 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 september 2021.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 23 december 2021 ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. In het proces-verbaal van de terechtzitting is genoteerd:

“De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij vrijwillig is teruggekeerd naar haar land van herkomst met de hulp van de IOM maar hiervan geen bewijsstuk te kunnen voorleggen. De namens de verzoekende partij aanwezige advocaat stelt hiervan niet op de hoogte te zijn. De voorzitter geeft de verwerende partij de mogelijkheid na de terechtzitting alsnog het bewijs van vertrek bij te brengen. Indien zXij effectief blijkt

te zijn vertrokken, zal de verzoekende partij zich gedragen naar de wijsheid voor wat het belang bij haar beroep betreft, zonder dat hiervoor een heropening van de debatten is vereist.”

Op 24 juni en 28 juni 2022 maakt de verwerende partij het bewijs van vertrek over. Daaruit blijkt dat verzoeker op 5 mei 2022 met de hulp van de IOM is teruggekeerd naar Khartoum, Soedan.

3. Artikel 48/3, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (BS 4 oktober 1953).

Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Uit het voorgaande blijkt dat de vluchtelingendefinitie bestaat uit volgende criteria die in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming cumulatief dienen te zijn vervuld om te kunnen worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- een vreemdeling zijn in de zin van artikel 1 van voormelde wet;
- een gegronde vrees hebben voor vervolging;
- om redenen van ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of een politieke overtuiging;
- zich bevinden buiten het land waarvan men de nationaliteit bezit;
- de *“bescherming”* van het land van nationaliteit niet kunnen of, *“wegens deze vrees”*, niet willen invoeren of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

4. Artikel 48/4, § 1 van voormelde wet luidt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. (...)”*

5. De Raad wijst erop dat *“zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit”* een voorwaarde is om te voldoen aan de vluchtelingenstatus. Ook de subsidiaire beschermingsstatus kan niet worden toegekend aan de persoon die intussen is teruggekeerd naar zijn/haar land van herkomst.

Verzoeker heeft derhalve geen belang bij zijn vraag de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, noch bij zijn vraag de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Door enkel aan te geven dat zij zich naar de wijsheid zal gedragen en bij gebrek aan enige verdere concrete toelichting, brengt de verzoekende partij geen elementen bij waaruit blijkt dat hier anders over moet worden gedacht. Verzoekende partij geeft aldus geen blijk meer van het vereiste actuele belang bij het beroep (RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES